

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 8C/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720201074
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krivulčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2021:3720201074.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica sudkyňou JUDr. Katarínou Krivulčíkovou v spore žalobkyne G. M. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XXXXX/XX, R. - U. G., právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Margita Lonská, s.r.o. so sídlom Kalinčiakova 25, Bratislava proti žalovanej G. I., nar. XX. X. XXXX, bytom, M. XXX/XX, D. R., právne zastúpenej Advokátkou kanceláriou JUDr. Róbert Fatura, advokát, s.r.o. so sídlom Centrum 18/23, Považská Bystrica o určenie, že dôvody vydedenia nie sú dané, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že žalobkyňa je dedičkou zo zákona po poručiťelovi A. W. I., D., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom A. XXXX/XXX, D.Ž. R., zomr. X.X.XXXX a dôvody jej vydedenia neexistujú.

II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%, ktorú náhradu trov konania je žalovaná povinná zaplatiť žalobkyni do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa svojou žalobou proti žalovanej domáhala sa určenia, že je dedičkou zo zákona a neexistujú dôvody jej vydedenia. Žalobu odôvodnila tým, že je jedinou dcérou nebohého A. W.L. I., D., nar. XX.X.XXXX, ktorý zomrel dňa X.X.XXXX. Dedičské konanie po jej otcovi je vedené notárskym úradom JUDr. Kojtala pod číslom 3D 139/2019, D/not 227/2019. Uviedla, že jej otec zanechal listinu o vydedení, spísanú dňa 25.6.2017 vlastnou rukou pred svedkami - žalovanou, jeho matkou G. I. a jeho sestrou G. M. Túto listinu predložila G. I.. Uvedenú skutočnosť sa dozvedela v notárskom úrade dňa 8.9.2019, listina jej bola predložená a zároveň jej Okresný súd v Považskej Bystrici prostredníctvom povereného notára doručil 12.3.2020 uznesenie, ktorým ju odkázal, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podala žalobu o určenie, že neexistujú dôvody vydedenia a ona je jedinou dedičkou zo zákona. Otec ju uvedenou listinou vydedil a ako dôvod uviedol, že vo februári 2016 po návrate z nemocnice v krutých bolestiach a ťažkej chorobe ho vyhodila z bytu, do ktorého investoval minimálne polovicu z jeho hodnoty. Uviedla, že táto časť sa však týka jej matky N. I., čo je zrejme z kontextu uvedenej listiny. Zároveň je uvedené, že od roku 2016 ako jediná dcéra mu neposkytuje pomoc v chorobe, starobe, ani ho nenavštevuje. Stanovil, aby sa dôsledky vydedenia vzťahovali aj na všetkých jej potomkov. Tvrdila, že skutočnosti uvedené v tejto listine podpísané jej babkou a jej tetou sa vôbec nezakladajú na pravde. Je pravdou, že u jej otca sa prejavovali rôzne psychické problémy, často býval agresívny, inokedy apatický, niekedy ju, jej nevlastnú sestru i matku veľmi hanlivo nazýval, inokedy bola jeho M. a jeho miláčik. Tieto jeho psychické problémy vychádzali z kombinácie užívania liekov a alkoholu, raz sa u neho prejavovala nenávisť, odmietanie, odpor, inokedy láska, oddanosť a pod.. Jej rodičia sa rozviedli, otec tento rozvod znášal veľmi ťažko, má vedomosť, že na jej mamu podával rôzne trestné oznámenia, všetky boli odložené a preukázali sa ako nepravdivé. Tvrdenie, že otca nenavštevovala, že sa o neho nestarala, sa nezakladá vôbec na pravde, s otcom bola v kontakte, dokonca jej pomáhal pripravovať sa

na štátnice, stretávali sa, písali si, dokonca chcel s ňou začať podnikáť, keď mal zdravotné problémy, obracal sa s dotazmi na ňu a ona hľadala spôsoby ako mu pomôcť. V čase, keď bol otec prepustený z nemocnice, vo februári 2016 vôbec v Považskej Bystrici nebola, a preto ho ani zo žiadneho bytu nemohla vyhodiť, tým zrejme myslel jej mamu. I v tomto období sa spolu kontaktovali, raz nadával na mamu, raz na nevlastnú sestru žalobkyne, inokedy žalobkyni nadával a pri ďalšom telefonáte plakal, že je jediný, čo sa mu podarilo a je šťastný, že ju má. Uviedla ďalej, že jej otec bol veľmi inteligentný, študovaný a pracoval ako učiteľ na VŠ. Vždy si zakladal na tom, aby jeho získané tituly boli písané v správnom gramatickom tvare a vždy si dal záležať aj na štylistike a forme dokumentu, ktorý vydával. Zastávala názor, že uvedená listina o vydedení, nezodpovedala precíznosti a dôslednosti jej otca a v tejto súvislosti predpokladala, že otec musel byť pod vplyvom silných liekov v kombinácii s alkoholom, nikdy jej žiadnu listinu o vydedení nespomínal a predpokladala, že si ani na jej vytvorenie nepamätal. Stávalo sa, že ju obviňoval z udalostí, ktoré sa nikdy nestali, ani sa fyzicky stať nemohli a mával často aj halucinácie, kvôli čomu bol niekoľkokrát hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení v NsP Považská Bystrica. Z uvedeného preto vyplýva, že dôvod vydedenia podľa § 469a ods. 1 písm. b) Občianskeho zákonníka je potrebný preukázať, či poručiteľ mal sám záujem sa s dieťaťom stykať a udržiavať s ním bežné príbuzenské vzťahy. Pokiaľ bol otec v pohode, kontaktovali sa, pokiaľ mal svoje psychické stavy, napríklad aj týždeň ležal v posteli, neprezliekal sa, neumýval sa, nechodil z bytu von, odmietal kohokoľvek do bytu pustiť, nemala možnosť toto nerešpektovať a keďže nežili v spoločnej domácnosti a ona žila s mamou, po rozvode sa narušili ich rodinné vzťahy, ale postupne, keď sa otec s rozvodom vyrovnal boli vo veľmi častom kontakte. Mala za to, že pokiaľ by ju otec chcel skutočne vydediť, bol by toto urobil notárskou zápisnicou a vyjadrila presvedčenie, že bol k takémuto kroku primätý svojou mamou a švagrinou. Uviedla, že s babkou mala vždy dobrý vzťah, nikdy jej o listine o vydedení nič nepovedala, žalobkyňa sa postarala o pohreb otca, tento zafinancovala ako aj kar a stará mama nikdy nesúhlasila s tým, aby sa jej mama s otcom rozviedli, prestala komunikovať s mamou, s mojou nevlastnou sestrou, no na žalobkyňu sa neraz tiež obracala s rôznymi prosbami a veľmi ju prekvapilo, keď otec zomrel, že zobrala jeho počítač, rôzne doklady z otcovho bytu, odmietala jej dať kľúče od bytu a začala sa jej vyhýbať. Na základe vyššie uvedeného zastávala názor, že dôvody vydedenia, ktoré otec uviedol v listine zo dňa 25.06.2017 nie sú dané a neexistuje dôvod vydedenia podľa § 469a ods. 1 písm. b) Občianskeho zákonníka a taktiež, že vydedenie je absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 38 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka a dôvody vydedenia ako materiálnej náležitosti, platnosti vydedenia poručiteľom neexistujú. Mala za to, že otec túto listinu písal v stave zníženej príčetnosti, nevedel rozlíšiť závažnosť svojho konania, bol určite ľahko ovplyvniteľný a bol na neho vyvíjaný nátlak zo strany svojej mamy. V dôsledku požívania liekov a alkoholu mal narušené rozpoznávacie schopnosti.

2. Žalovaná žiadala žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť. Uviedla, že vzťahy medzi žalobkyňou a jej otcom, nebohým W. I. boli vážne narušené. Tvrdenia žalobkyne, že listinu o vydedení spisoval W. I. v stave zníženej príčetnosti, pod nátlakom žalovanej, pričom v čase jej spásania mal psychické problémy a problémy s konzumáciou alkoholu považovala za výmysel. Spísať listinu o vydedení, ktorou vydedil W. I. žalobkyňu bol čisto jeho nápad a iniciatíva. Po tom, ako prišiel za žalovanou a povedal jej o dôvodoch, pre ktoré chce žalobkyňu vydediť, sa táto spýtala, či to má skutočne dobre premyslené a chce to urobiť, na čo on uviedol, že určite áno. Následne na to pri plnom vedomí W. I. spísal uvedenú listinu. Nebol pod vplyvom žiadnych omamných a psychotropných látok ani pod vplyvom alkoholu. Nebohý, ako osoba vzdelaná si sama vyhľadala informácie o tom, že postačí ak spíše uvedenú listinu sám a podpíše sa na ňu dvaja svedkovia, pričom od spísania listiny, 25.6.2017 do jeho úmrtia, t.j. do 8.9.2019 ubehli viac ako 2 roky a listinu o vydedení nezničil a teda mal stále za to, že dôvody vydedenia stále trvajú. Žalovaná pri rozhovore s W. I. sa opakovane dotazovala na jeho vzťah so žalobkyňou. Podľa jeho slov sa snažil s ňou nadviazať vzťah, prihovárал sa jej, aby zistil či má oňho záujem, či jej na ňom záleží. Keď potrebovala pomoc pri podnikaní, bol ochotný jej poradiť a čakal, či sa bude zaujímať aj o jeho stav, či nič nepotrebuje. Nebohý W. I. spomenul, že ich rozhovory boli v pracovnom duchu. Najbližšia rodina si myslela o W. I., že je hypochonder, pričom bol viackrát hospitalizovaný, lekársku pomoc si volal vždy sám. Keď bol v nemocnici, žalobkyňa sa o neho nezaujímalala, nevedela ani kde je hospitalizovaný. W. I. raz požiadal žalovanú o to, aby zavolala žalobkyni a požiadala ju, aby prišla po svojho otca do nemocnice, keď ho prepustili, na čo ona povedala, že po neho nepríde, že už ho nechcú v byte. Následne musel W. I. ísť sám taxislužbou domov a dobíjať sa do bytu, pričom v byte mal lieky, oblečenie a ostatné osobné veci. Následne si veci vzal a odišiel na svoj byt, ktorý vlastnil ešte pred uzatvorením manželstva s matkou žalobkyne, kam sa však tiež nevedel bez problémov dostať, pretože po byte bol rozmiestnený nábytok expriateľa žalobkyne. Okrem

žalovanej a súrodencov poručiťa s rodinami nikto nebohého W.L. I. nenavštevoval ani na Vianoce. O tom, že vzťahy medzi žalobkyňou a jej nebohým otcom boli narušené svedčia aj skutočnosti, že v roku 2016 požadoval W. I. vrátenie daru od žalobkyne a to výške 3.200 Eur, ktoré jej vložil na stavebné sporenie. Dôvody, pre ktorý chcel, aby mu žalobkyňa vrátila dar boli, že sa k nemu správala v rozpore s dobrými mravmi a nekomunikovala s ním. Žalobkyňa predložila niekoľko nečitateľných lekárske správ a komunikáciu, údajne medzi žalobkyňou a jej otcom, nebohým W. I.. Z konverzácie nie je jasné, kedy boli správy písané a kto je autorom správ. Žalobkyňa k žalobe nepriložila jediný dôkaz, ktorý by svedčil o skutočnostiach, ktoré uvádza žalobkyňa v žalobe. Taktiež tvrdenie žalobkyne, že jej otec učil na vysokej škole sú klamstvo, bol učiteľom na strednej škole - I. v Považskej Bystrici. Taktiež sa žalovaná nemohla dozvedieť o tom, že je vydedená dňa 8.9.2019 na notárskom úrade, keďže v tento deň poručiť zomrel. Žalobkyňa vedela o tom, že ju jej otec vydedil ešte pred jeho smrťou, pričom s týmto sa zdôverila po jeho smrti samotnej žalovanej. Mala za to, že žalobkyňa sa k svojmu otcovi A.. W. I., D.. správala v rozpore s dobrými mravmi, nenavštevovala ho, nepomáhala mu v chorobe a starobe. Ak by dôvody, pre ktoré poručiť vydedil žalobkyňu odpadli, určite by svoje rozhodnutie vydediť ju zmenil a aj keby sa vzťahy medzi poručiťom a žalobkyňou napravili, nič by to nemenilo na tom, že v dobe, keď poručiť listinu o vydedení spísal, dôvody na vydedenie žalobkyne existovali.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 2.7.2020 uviedla, že o vydedení sa dozvedela až na dedičskom konaní, otec jej nikdy nerozprával, že ju chce vydediť, ani, že ju vydedil. Ich vzťahy boli dobré, vzájomne sa podporovali i kontaktovali. Poukazovala na dve listiny o vydedení, kde bola vydedená aj jej staršia sestra, ktorá však neprichádza do úvahy ako zákonná dedička a o tom, že nie je dedičkou zo zákona vedel aj nebohý W. I.. Avšak o tom, že jej sestra neprichádza do úvahy ako zákonná dedička, nevedeli ani otcovi súrodenci, ani jeho matka, teda je zrejme, že otec vôbec nevedel, čo podpisuje, pretože listinu, ktorá nemala žiadny právny základ, by nikdy nespísal, čím by v podstate znevážil svoje postavenie, z dôvodu, že bol študovaný, bol pyšný na svoj titul a svoje vzdelanie, jeho titul je nesprávne napísaný v záвете, pretože otec vedel, že nie je doktor, ale zakladal si na tom, že je doktor prírodných vied. Žalovaná predložila výzvu jej otca, ktorou ju vyzýval, aby mu vrátila dar zo dňa 20.12.2016, avšak ona mu žiaden dar nevrátila a po konzultácii s otcom, prečo jej takýto list poslal, sám otec na vrátení netrval, naopak, trval na tom, aby tieto použila na štúdium. Opakovane poukázala na to, že jej otec mal problémy s jej matkou, ale nezhody medzi žalobkyňou a otcom neboli také, aby bolo potrebné ju vydediť. Do smrti s otcom pravidelne komunikovala, stretávali sa. Viackrát, nie len jeho, ale i žalovanú viedla do nemocnice alebo do Marikovej na chatu, poľažne do Visolají, kde pomáhala žalovanej s jej ďalším synom, ktorý sa liečil na schizofréniu. Pokiaľ žalovaná tvrdí, že v roku 2017, keď došlo k spísaniu závetu, sa o otca nezaujímala, vie preukázať, že jej otec v novembri zveril jeho osobné motorové vozidlo Mercedes Benz, s ktorým bola v autorizovanom servise, v prípade, že by jej nedôveroval, jeho auto by jej nezveril a nebola by podpísaná na všetkých dokumentoch v súvislosti s týmto autom. V roku 2012 otca viedla do Bratislavy, kedy mala na druhý deň naplánovanú vlastnú operáciu, v tomto období otca navštívila aj na psychiatrii, v roku 2015 s ním bola na Vianoce v Považskej Bystrici. Vzhľadom na tvrdenie žalovanej vo svojom vyjadrení žiadala, aby súd do konania pribral znalca a aby sa tento vyjadril, či v dôsledku zdravotného stavu, ktorým trpel jej otec, bol tento spôsobilý spísať závet, tomuto rozumieť a či chápal zmysel tohto prejavu vôle.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a žalovanej, oboznámením obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 3D/139/2019, listiny o vydedení žalobkyne zo dňa 25.6.2017, SMS správ žalobkyne a neb. A.. W. I., D.., lekárskeho posudku Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, oddelenie posudkových činností zo dňa 4.12.2014, odborného posudku o invalidite Sociálnej poisťovne, pobočka Považská Bystrica zo dňa 24.11.2014, čestného prehlásenia Y. N. zo dňa 8.2.2021, čestného prehlásenia B.. Y. C. zo dňa 6.2.2021, čestného prehlásenia K. L. zo dňa 7.2.2021, čestného prehlásenia D. Q. zo dňa 8.2.2021, znaleckého posudku MUDr. Antona Puchoňa, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia č. 15/2021 zo dňa 13.3.2021, písomného vyjadrenia znalca zo dňa 6.6.2021, výpisov z LV č. XXXX a LV č. XXXX, k. ú. D. R., zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu, servisnej objednávky 154704549 zo dňa 21.11.2017, predvolania na prejedanie priestupku zo dňa 22.8.2016, potvrdenia o účinkovaní v audiovizuálnom diele „Farma8“ zo dňa 2.6.2021, správ o psychiatrickom kontrolnom vyšetrení žalobkyne zo dňa 21.10.2016 a 4.11.2016, ambulantného zápisu

NsP Považská Bystrica zo dňa 11.10.2018, lekárskej prepúšťacej správy zo dňa 25.1.2016, výsluchom svedkov B. L. I., N. I., R.Á. L., G. L. U., B. G. M., U. W., N. I. K. L. M..

5. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že dňa 25.6.2017 spísal otec žalobkyne A. W. I., D.. vlastnou rukou listinu o vydedení, v zmysle ktorej vydedil svoju dcéru M. I., bytom A. XXXX/XX, D. R. - žalobkyňu, pričom ako dôvod uviedol, že o jeho jediná dcéru z rozpadnutého manželstva s N. I. sa poctivo staral a nadštandardne prispieval na jej vývin, výchovu a vzdelanie. Vo februári 2016, po jeho návrate z nemocnice ho v krutých bolestiach a ťažkej chorobe vyhodila z bytu, do ktorého investoval minimálne polovicu z jeho hodnoty. Jeho jediná dcéra mu od roku 2016 neposkytla pomoc v chorobe, starobe a ani ho nenavštevuje. Zároveň stanovil, aby sa dôsledky vydedenia vzťahovali aj na všetkých jej potomkov. Listinu o vydedení podpísali dvaja svedkovia a to G. M. - sestra poručiťa a G. I. - žalovaná.

6. Otec žalobkyne A. W. I., D.. dňa X.X.XXXX zomrel. Dedičské konanie po menovanom je vedené na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 3D/139/2019. Uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 27.2.2019, sp. zn. 3D/139/2019- 59 súd odkázal účastníčku M. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. R., A. XXXX/XX - žalobkyňu, aby lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia podala žalobu o určenie, že neexistujú dôvody vydedenia a dcéra M. I. je jedinou dedičkou zo zákona. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.3.2020. Žalobu na Okresný súd Považská Bystrica žalobkyňa podala dňa 21.4.2020, teda v súdom určenej lehote.

7. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 5.10.2020 opakovane uviedla, že o listine o vydedení nevedela, pričom rodina jej otca ju kludne nechala zaplatiť všetky poplatky v súvislosti s pohrebom a neoznámili jej, že otec ju vydedil. Túto listinu k notárovi priniesla žalovaná a bola názoru, že to nebol jej výmysle spísať takúto listinu ale za všetkým stojí jej syn L., s ktorým jej otec nemal dobré vzťahy už asi 15 rokov, pretože otec odmietal brata neustále finančne dotovať a mali spory práve pre peniaze. Uviedla, že jej otec a jej matka mali komplikované povahy, často sa hádali a vždy, či už mala 6 rokov alebo 18 rokov, všetko ventilovali cez žalobkyňu, preto aj mali dva byty a často sa preto počas hádok sťahovali z jedného bytu do druhého. Napriek turbulentnému vzťahu jej rodičov stála vždy po boku oboch, pričom od októbra 2015, po skončení strednej školy, sa odsťahovala od rodičov na k priateľovi. Podobne ako aj otec, zrejme to zdedila po ňom, trpí úzkostnými stavmi, často musí kvôli tomu ísť na pohotovosť, kedy sa bojí, že má nejakú chorobu, pichnú jej magnézium a je všetko v poriadku. To isté zažíval aj jej otec, ktorý napríklad mu búšilo srdce, hneď chcel ísť na pohotovosť, niekoľkokrát tam s ním bola. Niekedy vo februári 2016 takisto išiel na pohotovosť, nevedela či s platničkami alebo s búšením srdca ale nevedela o tom, že tam išiel a potom keď ho pustili jej volala babka, že jej mama ho nechce vpustiť do bytu, že nech s tým niečo urobí. Ona bola práve na ceste z práce, nebola tam prítomná a povedala, že ona s tým nič nemôžem urobiť. Uviedla ďalej, že nechápe, prečo otec, keďže sa hádali s mamou, radšej nešiel do toho druhého bytu, ktorý mal ale išiel do maminho bytu. Potom ako sa odsťahovala, rodičia ešte asi rok spolu ako tak žili, hádali sa, vtedy každý býval v inom byte, ale v roku 2016 jej matka už povedala, že dosť, že už nechce s otcom žiť. Pamätala sa, že vtedy keď jej babka telefonovala, že otca nechce mama vpustiť do bytu, napokon ho mama vpustila, a ona odišla z tohto bytu a potom tri mesiace bývala u jedného známeho, pretože sa nemohla do tohto bytu dostať, keďže tam býval otec. Ona kľúče od jeho bytu nemala. Asi od februára do polovice mája roku 2017 bola v reality šou, kde nemala prístup k telefónu a vtedy sa udiali veci, že jej mama povedala, že už s ním nebude žiť, keď sa vrátila, otec bol nehnevaný a zrejme vtedy niekedy spísal listinu o vydedení, ale stretala sa s otcom všetko si vysvetlili a keď povedala, že aby žalobkyňu neťahal medzi jeho hádky s mamou, že budeme rozvíjať len vzťah otca a dcéry, tak odvtedy už medzi nimi bolo všetko v poriadku. Otec to akceptoval a normálne spolu fungovali, napr. na jeseň roku 2016 tak ako každý rok išla na miesto neho s jeho autom Mercedes na servisnú prehliadku, má o tom doklady. Uviedla, že jej otec bol veľmi inteligentný človek, profesor na gymnáziu, učil aj na VŠ keď si robil PhD., mal veľa titulov a keď som robila bakalársku prácu, veľmi jej pri tom pomáhal, nie finančne ale tým, že sa s ním radila, často telefonovali dlhé hodiny a keby si bol vedomý toho, že ju vydedil, tak by jej o tom povedal, lebo jej vždy povedal o všetkom domnievala sa, že on vôbec nevedel, čo podpisoval. Spochybnila, či listinu o vydedení spisoval jej otec celú sám. Domnievala sa, že otec nebol v spôsobilom stave takúto skutočnosť posúdiť, pretože aj v minulosti sa už stalo, že v dôsledku halucinácií bol hospitalizovaný na psychiatrii, čo bolo niekedy v roku 2014, chodila tam za ním, nosila mu cigarety, mal halucinácie, napr. že ona mala byť s jeho obchodným partnerom niekde na byte, čo rozhodne nebola pravda a preto si myslela, že aj túto listinu spísal v takomto nejakom

stave, že o tom nevedel. Poukazovala na to, že keby sa o otca nezaujímal, tak by určite v novembri 2017 sa nestarala o jeho flaky na hlave, tak ako predložila SMS komunikáciu. Jednotlivé správy sú z rôznych období. Jej otec až do smrti bol normálny, vitálny, čulý, chodil na tenis, ešte v roku, kedy zomrel sa stretli spolu na kúpalisku, spolu sa rozprávali, takže pokiaľ niekto tvrdí, že bol odkázaný na pomoc druhého, tak to nie je pravda. Všetko si vedel zabezpečiť sám. Pokiaľ ju otec požiadal, aby mu kúpila napr. jogurty, tak to bola vlastne pomoc ako pomoc dcéry otcovi a nie pacientovi. Pokiaľ ešte rok a pol po rozvode rodičov žila v Považskej stretávali sa s otcom na pravidelnej báze, potom sa presťahovala do Bratislavy, začala tam študovať na vysokej škole a stretávania už boli komplikovanejšie, ale boli. Doteraz platí aj nájomné za otcov byt, aby tam nevznikali nedoplatky. Za otca musela dorobiť daňové priznanie, babka ani jej rodina nemali o nič záujem, o nič sa v tomto smere nestarali.

8. V priebehu konania žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že z výpisu z LV č. XXXX k. ú. D. R. vyplýva, že byt, ktorý označil jej neb. otec, že z tohto bytu ho žalobkyňa v krutých bolestiach po návrate z nemocnice mala vyhodiť, sa nachádza na sídlisku A. orient. č. XX. nebol vo vlastníctve otca žalobkyne. Tento v tom čase bol vo výlučnom vlastníctve sestry žalobkyne R. I.. Sestra žalobkyne bola vlastníčkou bytu od 3.2.2014, pričom incident, ktorý popisuje neb. otec v listine o vydedení, sa mal uskutočniť vo februári 2016. Z toho vyplýva, že v čase údajného vyhodenia z bytu zo strany žalobkyne predmetný byt vôbec nebol vo vlastníctve žalobkyne, pričom v tom čase žalobkyňa v byte ani nebývala, ale bývala u svojho priateľa. Druhý byt sa nachádza v D. R., taktiež na sídlisku A., orient. č. XXX a tento byt v čase incidentu, ktorý opisuje neb. otec žalobkyne, bol v BSM otca žalobkyne a jeho manželky, čiže pokiaľ otec žalobkyne tvrdil, že ho vyhodili z bytu na A. č. XX, otec nemal k tomuto bytu absolútne žiadny právny vzťah, ale naopak mal právny vzťah k svojmu bytu, ktorý bol v BSM, a nakoniec prešiel po vyporiadaní BSM do jeho výlučného vlastníctva. Otec žalobkyne nebol žiadnym bezdomovcom, mal svoj byt, do ktorého potom išiel bývať. Z predvolania na prejednanie priestupku zo dňa 22.8.2016 vyplýva, že žalobkyňa bola predvolaná na okresný úrad ako svedkyňa a mala vypovedať vo veci, ktorej sa mali dopustiť dvaja obvinení, jedným bol otec žalobkyne W.Š. I., ktorý mal v tom čase zasielať manželke Denise výhražné SMS správy a e-maily a taktiež jej mal nadávať a ďalšia bola obvinená matka žalobkyne N. I. a to tým, že mala nadávať svojmu manželovi W. I.. To svedčí o tom, že medzi bývalými manželmi boli neustále konflikty, čiže medzi rodičmi žalobkyne. Vo väčšine prípadov žiaľ bola do problémov medzi rodičmi neustále vťahovaná aj žalobkyňa a to jednak tým, že jednak bola svedkom mnohých násilných udalostí medzi jej rodičmi, a po druhé, otec žalobkyne ju neustále konfrontoval s e-mailami a správami, ktorých obsah sa výhradne týkal iba jeho spolužitia v nepodarenom a nevydarenom manželstve. Bol frustrovaný, že manželstvo mu stroskotalo, ale je nepochopiteľné a nemorálne a v rozpore s dobrými mravmi, aby tieto všetky traumy z nevydareného manželstva prenášal na svoju jediná dcéru - žalobkyňu. Medzi rodičmi žalobkyne neustále dochádzalo ku konfliktom, a to čo si pamätá žalobkyňa od malička, bola ich svedkom. Samozrejme sa to podpísalo aj na jej zdravotnom stave, pričom už ako 21 ročná musela navštíviť psychiatra a od roku 2016 je až dodnes nasadená do ambulancie psychiatra, má úzkostné stavy, pravidelne berie na to lieky. Ako vyplýva z ambulantného zápisu z 11.10.2016 žalobkyňa mala v tom čase bývať s priateľom, čiže na adrese A. Č. XX nebývala, pretože v tom čase bývala u svojho priateľa. Z potvrdenia TV Markíza vyplýva, že TV potvrdzuje že žalobkyňa bola účastníčkou reality show s názvom Farma a to v termíne od 13.2.2017 do 4.6.2017. Účinkovanie v programe Farma bolo viazané na povinnosť zo strany žalobkyne, že po uvedené obdobie, v ktorom bude sa zdržiavať na Farme v procese nakrúcania programu, bude bez akýchkoľvek civilizačných vymožeností najmä moderných komunikačných prostriedkov, telefónu, internetu a ďalších. Čiže od uvedeného dátumu 13.2.2017 do 4.6.2017 žalobkyňa nemala umožnený žiaden kontakt s okolitým svetom, to znamená, že nebolo jej umožnené ani so svojimi najbližšími rodinnými príslušníkmi, ani s otcom sa nejakým spôsobom kontaktovať. Ďalej z potvrdenia Autoservisu, Motor Car Žilina s.r.o. zo dňa 21.11.2017 vyplýva, že do predmetného servisu automobil zn. Mercedes, ktorého vlastníkom bol W. I., žalobkyňa priviezla aj odviezla Bola to jedna z mnohých pomoci žalobkyne ako dcéry svojmu otcovi tým, že ho odbremenila od tejto povinnosti, keď bolo treba na pravidelnú prehliadku odvieť auto, ktorá mu potom vozidlo z tejto opravy aj priviezla po vykonaní servisu.

9. Žalobkyňa v priebehu konania uviedla, že aj z čestných prehlásení, ktoré predložili osoby v súvislosti so znaleckým posudkom vyplýva, že jej otec bol zdravý, a nebol odsúdený na 24 hodinovú starostlivosť po fyzickej stránke a nikdy ju o to ani nežiadal. Snažila sa, pokiaľ otec niečo chcel a bolo to v jej možnostiach, aj keď už bývala v Bratislave, aby mal všetko čo mu môže zabezpečiť. Vedela o jeho zdravotnom stave v súvislosti s jeho fyzickým a psychickým zdravotným stavom, pretože v súvislosti s psychickým stavom po ňom zdedila úzkosti. Otec bol jediný, čo ju chápal a opisoval rovnaké pocity ako

ona. On taktiež nevedel, že je to úzkosť a keď v 21 rokoch toto zistila, začala užívať antidepresíva, začal sa o seba starať aj on, začal navštevovať psychiatriu, aby stavy ako som mala ona, nemusel „dusiť“ už alkoholom ako to robil predtým. On to nevydržal, pretože lieky je nevyhnutné užívať dlhšiu dobu, pretože prvé týždne sú horšie ako štandardný stav, otec to nezvládal a dával si aj ďalšie lieky a cez to alkohol. Potom mal halucinácie a divné stavy a následkom nadmerného užívania liekov a alkoholu v podstate aj zomrel, keďže mal prietrž žalúdka. Otec mal problém s platničkami, naposledy bol operovaný v roku 2010, jeho následný stav po operácii si nevyžadoval sústavnú starostlivosť. Otec bol v podstate asociálny typ, nechcel sa veľa kontaktovať s ľuďmi, navštevoval akurát svoju matku ale aj to málokedy, možno 3 krát do roka. Faktom je, že si telefonovali, ale so svojim bratom, ktorý vypovedal v tomto konaní ako svedok dobrých vzťahov nemal. Otec sa mu vyhýbal, nevideli sa pred smrťou otca 10 rokov. Mali konflikt kvôli firme, ktorú spolu mali. Otec keď niečo chcel, napr. cigarety, alebo chcel kúpiť nejakú vodu, keď sa mu nechcelo ísť do obchodu, alebo mal rád jogurty, keďže mal protézu, a nechcelo sa mu to dávať dolu, tak žalobkyňa podľa toho, čo chcel, toto kúpila. Otec mal fázy, kedy veľa športoval, mal vyšportované telo, ale mal fázy, kedy bol zatvorený v izbe a venoval sa svojmu biznisu, veľmi rád tvoril na počítači IT veci. Nemala vedomosť o tom, že otec by bol v niektorých fázach svojho života odkázaný na pomoc iných ľudí. Nechcel si pripustiť, že má úzkosti. Pokiaľ sa týka incidentu, kedy ho mala vyhodiť z bytu, ktorý v tom čase patril jej sestre, v tomto byte v roku 2016 býval jej otec. Otec jej raz volal, že si zabudol kľúče, že sa vybuchol a ona namiesto toho, aby to povedala mame, dala mu kľúče. V čase, kedy mala otca údajne vyhodiť z bytu v tomto byte nebývala, pretože bývala u svojho priateľa. V čase kedy sa incident stal, bola okrem iného v práci, pracovala v spoločnosti E. E..A..O.. Vedela, že mama chce dostať otca z bytu, ona sa do toho nechcela zapájať. Vtedy poradila jej matke právnička, bolo to pred rozvodom jej rodičov, aby otca z tohto bytu vyhodila a vymenila zámky. Mama bola dohodnutá so susedkami, ktoré bývali oproti, že keď si všimnú, že otec odíde z bytu, tak mame zavolajú a ona príde. Tak nastala situácia, že keď otec často chodil do nemocnice kvôli panickým atakom, takto raz do nemocnice odišiel, mama jej hovorila, že sa jej otca podarilo z bytu vyhodiť, takže vymenila na byte zámky a veci, ktoré v tomto byte mal mu dala pred dvere v taškách. Otec mal permanentne zbalenú tašku, ktorú nosil do nemocnice, v ktorej mal notebook, oblečenie, veľkú igelitku liekov a túto tašku mal v čase incidentu v byte 64, ktorú mu mama vyložila pred dvere. Takáto situácia, kedy mama vyhodila otca z bytu a opačne, sa nestala prvýkrát, pretože takto sa jej rodičia vzájomne z bytov vyhadzovali po celý jej život, stávalo sa to niekedy 3-4krát do roka a preto mali dva byty. Ona sa bavila s oboma rodičmi a rodičia riešili konflikty cez ňu. Otec sa jej vyhrážal, že keď nepresvedčí mamu, aby sa k nemu vrátila, že sa zabije. Toto sa opakovalo, cítila strašný tlak, bolo jej to ľúto, preto mala úzkosti a skončila na psychiatrii. Vedela, že otec má kam ísť a že jej bude pravdepodobne volať, ale jej už sa mamu nepodarilo presvedčiť, aby sa dali dokopy. Mama bola rozhodnutá, že sa chce rozvieť a otec bol z toho frustrovaný, nečakal, že to niekedy spraví. Potom sa začal celý kolotoč z otcovej strany vo vzťahu ku žalobkyňi - e-mailových správ, SMS správ. Spomínaný deň, kedy mala údajne vyhodiť otca z bytu, jej otec telefonoval. Zase žiadal, aby presvedčila mamu, aby sa k nemu vrátila, na čo mu povedala, že to nedokáže, že mama je rozhodnutá sa s ním rozvieť. Snažila sa otca presvedčať po celý čas, že už vzťah s mamou nezlepí, ale oni medzi sebou môžu mať dobrý vzťah. Otcovi trvalo, kým to pochopil, ale keď robila bakalárske skúšky, nakoľko otec bol ekonóm, veľmi jej pomáhal, stále ju skúšal, a keď začala podnikáť, pomáhal jej, stále sa o niečom bavili v súvislosti s podnikaním, chceli dokonca podnikáť aj spoločne ale už sa to nepodarilo. Aj počas obdobia, kedy mal dobré dni, napísal jej SMS správy ohľadom jej matky, keď na ňu nadával, celý svoj vzťah k mame ako keby generalizoval na žalobkyňu aj na jej sestru. Po rozchode rodičov, do konca života otca mala s ním nadštandardný vzťah. S otcom komunikovala aj hodiny denne, a to aj po spísaní listiny o vydedení, o ktorej jej otec nikdy nepovedal. Tesne po tom ako otec spísal listinu o vydedení, v ktorej okrem iného tvrdil, že sa nezaujíma o jeho zdravotný stav, predložila do spisu dôkazy, kde komunikovala jeho zdravotný stav so svojim kamarátom.

10. Žalovaná na pojednávaní dňa 5.10.2020 uviedla, že jej syn, otec žalobkyne vždy keď chodil do nemocnice uvádzal ako kontaktnú osobu iba žalovanú, preto sa jej po jeho smrti aj všetka jeho zdravotná dokumentácia dostala. V deň keď prišiel, že chce spísať listinu o vydedení, povedal, že ani jedna dcéra mu nepomáha, že čo sa stalo, a že či mu tú listinu podpíše, na čo mu povedala, že nepodpíše a on jej povedal, že ak ju nepodpíše, tak už viac za ňou nepríde. Bolo to cez víkend, bola u nej na návšteve aj dcéra G.. Listinu o vydedení písal pred nimi syn sám rukou a plakal. Listinu o vydedení nechal u žalovanej a keď zomrel, bola sa na „bytovom“ pýtať, čo s bytom, napokon vnučka sa podujala platiť nájomné za byt. Tiež bola na mestskom úrade v bezplatnej právnej poradni, aby sa informovala ako

zablokovať byt, auto a vtedy sa jej opýtali, či nezanechal syn nejaké listiny a vtedy si spomenula na túto listinu. Po spísaní listiny o vydedení s dcérou nemal žiadny vzťah. V roku 2019 mu povedala, že však nech on zavolá žalobkyni, keď mu ona nevolá.

11. Právny zástupca žalovanej v písomnom vyjadrení zo dňa 21.9.2021 uviedol, že listiny, ktoré predložila žalobkyňa na pojednávaní sú z rôzneho obdobia, pričom z hľadiska merita veci je dôležité obdobie od incidentu, ktorý uvádza poručiteľ vo vydedení a to od februára 2016 do 26.06.2017, teda dňa spísania listiny o vydedení. Z predloženej komunikácie medzi žalobkyňou a jej nebohým otcom je zrejmé, že v roku 2016 mali medzi sebou zlý vzťah, komunikovali spolu ale bolo to v expresívnom duchu a nie tak, ako by sa predpokladalo, že bude komunikovať otec s dcérou. O tom, že mali medzi sebou v danom období zlý vzťah svedčí aj tá skutočnosť, že poručiteľ žiadal listom prostredníctvom advokáta vrátiť dar od žalobkyne, čo bolo v decembri 2016, pričom k tomu sa žalobkyňa žiadnym spôsobom nevyjadřila. Žalobkyňa žiadnym spôsobom v konaní nepreukázala, že by sa o otca zaujímala, kontaktovala ho, pomáhala mu v chorobe a starobe. Ak by sa vzťahy po spísaní listiny o vydedení poručiteľom upravili, tento by túto zničil. Uvedené potvrdil samotný poručiteľ v deň, keď spisoval listinu o vydedení žalovanej. Poručiteľ, W. I. býval spolu so svojou ženou v byte, ktorý spolu previedli na R. L., sestru žalobkyne. Tento byt bol dar pre R., no zostali v ňom stále bývať rodičia žalobkyne. Z tohto dôvodu sa W. I. po tom, ako bol prepustený z nemocnice, kde bol hospitalizovaný približne týždeň pre bolesti platničiek, chcel do bytu vrátiť, pričom vtedajšia jeho manželka vymenila za súčinnosti s dcérami zámky. Do druhého bytu nechcel odísť bývať z dôvodu, že v tomto boli naukladané veci bývalého priateľa žalobkyne. Žalobkyňa sa v tom čase, kedy sa poručiteľ dobýjal do bytu, v tomto isto nachádzala, keďže volala so žalovanou. Žalobkyňa nemala ani neskôr pred smrťou jej otca s týmto úplne najpríkladnejší vzťah. W. I. ležal pred smrťou tri týždne v nemocnici, niekoľko krát prosil žalobkyňu, aby ho prišla navštíviť, no táto to odmietla s tým, že nemôže a je pracovne vyťažena, pričom sa zúčastnila rôznych kultúrnych a spoločenských akcií, počas toho, ako jej otec ležal v nemocnici a zároveň fotky z týchto akcií zverejšňovala na sociálnych sieťach. W. I. navštevoval žalovanú častejšie, ako uvádza žalobkyňa, Bolo to pravidelne niekoľko krát mesačne. Zaujímavovo tiež vyznieva fakt, že W. I. pred smrťou odovzdal svojej matke inštrukcie s postupom pre prípade jeho smrti, kde je uvedené napr. heslo do jeho PC, alebo kde má odložené bankomatové karty.

12. Na návrh žalobkyne súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia. Uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 18.11.2020, sp. zn. 8C/13/2020 - 52 súd pribral do konania znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia odvetvie psychiatria MUDr. Antona Puchoňa, ktorému uložil, aby v lehote 30 dní podal súdu znalecký posudok, v ktorom zodpovie, či mohol poručiteľ A.. W. I., D.. v čase napísania a podpísania listiny o vydedení zo dňa 25.6.2017 rozpoznať závažnosť a dôsledky ním vykonávaného právneho úkonu a či jeho zdravotný stav a rozpoznávací funkcie umožňovali nezávislý rozhodovací proces, a to aj s posúdením možných externých vplyvov - osobných a súvisiacich s indikovanou medikamentóznou liečbou (v súvislosti s chronickou bolesťou chrbtice , liečbou závislosti

13. Znalec MUDr. Anton Puchoň podal dňa 22.3.2021 na Okresný súd Považská Bystrica znalecký posudok č. 15/2021, zo dňa 13.3.2021. Zo záveru uvedeného znaleckého posudku mal súd za preukázané, že z dostupných zdrojov znalec nezistil žiadne okolnosti, ktoré by u A.. W. I., D.. v čase podpisu listiny o vydedení spôsobovali zníženie ovládacích a rozpoznávacích schopností, narušené hodnotenie objektívnej reality, alebo schopnosť uvedomovať si následky jeho konania. Nepreukázal žiadne okolnosti v súvislosti so zdravotným stavom, externými vplyvmi ani indikovanou medikamentóznou liečbou, ktoré by spochybňovali u posudzovaného plnú spôsobilosť na právne úkony v deň podpisu listiny o vydedení dňa 25.6.2017. Samotný syndróm závislosti na alkohole (lieky a bolesť) konštatovaný pri psychiatrickej hospitalizácii v apríli 2013 sám o sebe nepodmieňuje obmedzenie spôsobilosti na právne úkony Psychiatrické vyšetrenie posudzovaného dňa 13.5.2014 nijako nespochybňuje jeho plnú spôsobilosť na právne úkony.

14. Z vykonaného dokazovania a to z výpisu z LV č. XXXX k. ú. D. R. mal súd za preukázané, že neb. otec žalobkyne A.. W. I., D.. bol ku dňu svojej smrti vlastníkom bytu č. XX vo vchode XXX na X. poschodí bytovky súp. č. XXXX na parcele XXXX/114 a to titulom Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov V - 822/2018 z 23.4.2018. Vlastníčkou bytu č. X vo vchode XX na X. Poschodí bytového domu XXXX na parcele XXXX/XX , zapísaného na LV č. XXXX k. ú. D. R. je R. L. rod. I.H. a to titulom zmluvy o prevode vlastníctva bytu - V 62/14 zo dňa 3.2.2014.

15. Z potvrdenia spoločnosti MARKÍZA-SLOVAKIA , spol. s r.o., zo dňa 2.6.2021 mal súd za preukázané, že žalobkyňa bola účastníčkou reality show s pracovným názvom „ FARMA 8“ v termíne od 13.2.2017 do 4.6.2017 na základe Zmluvy o umeleckom výkone a licenčnej zmluvy zo dňa 1.2.2017 uzatvorenou so spoločnosťou MARKÍZA-SLOVAKIA , spol. s r.o.. Súčasťou vyššie uvedenej zmluvy bola tiež Príloha č. 1 - Pravidlá reality show s pracovným názvom „ FARMA 8“ , v ktorej sa v bode 1.4 uvádza, že účinkujúci berie na vedomie a súhlasí s tým, že bude žiť na farme - mieste určenom Objednávateľom, kde bude realizované nakrúcanie Programu a to bez akýchkoľvek civilizačných vymožeností , najmä a nie výlučne bez tečúcej vody, toalety, elektriny, moderných komunikačných prostriedkov, internetu, telefónu a ďalších. Vzhľadom na vyššie uvedené spoločnosť MARKÍZA-SLOVAKIA , spol. s r.o.. potvrdila, že v termínoch žalobkyňa nemala nepretržite žiaden prístup k internetu, ani mobilnému telefónu a nebolo jej žiadnym spôsobom umožnené komunikovať tak s rodinou, ani akýmikoľvek osobami mimo natáčania Programu.

16. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa je vnučkou žalovanej. Otec žalobkyne (syn žalovanej) A.. W. I., D.. a matka žalobkyne N. I. boli manželia, ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica v konaní 4C/60/2016. Dcérou matky žalobkyne je okrem žalobkyne aj v konaní vypočutá svedkyňa R. L., rod. I., nar. X.XX.XXXX, vo vzťahu ku ktorej bol matke udelený súhlas rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 9. marca 1998 sp. zn. P 285/98-33 za otca na podanie žiadosti na príslušnom orgáne štátnej správy , poverenom vedením matriky o zmenu priezviska na I..

17. Vzťahy medzi rodičmi žalobkyne boli takmer celé ich spolužitie konfliktne a najmä v období krátko pred rozvodom manželstva a po jeho zániku veľmi napäté, medzi manželmi dochádzalo k vážnym nezhodám, čoho dôkazom je aj predvolanie žalobkyne ako svedkyne na prejedanie priestupku dňa 5.9.2016 na Okresný úrad Považská Bystrica odbor všeobecnej vnútornej správy v priestupkovej veci proti občianskemu spolunažívaniu, ktorej sa mali dopustiť otec žalobkyne tým, že v presne nezistenom čase mal zasielať manželke výhražné SMS správy a e maily, taktiež jej mal nadávať a matka žalobkyne tým, že v presne nezistenom čase a mieste mala nadávať manželovi. Vážne nezhody medzi manželmi v čase trvania ich manželstva ako aj po jeho zániku mal súd za preukázané aj z výpovede samotnej žalobkyne ako aj svedkyne N. I. - matky žalobkyne, R. L. - sestry žalobkyne, G.. L. U. - bývalej susedy žalobkyne, B.. G. M. - sestry otca žalobkyne, U. W. - sesternice žalobkyne.

18. V čase spisania listiny o vydedení dňa 25.6.2017 žalobkyňa nežila v spoločnej domácnosti ani s jedným z rodičov, v tom čase bývala u vtedajšieho partnera, ktorá skutočnosť nebola medzi stranami sporná a vyplýva aj z lekárskeho správ pre a to ambulantného zápisu zo dňa 11.10.2016 a psychiatrického kontrolného vyšetrenia žalobkyne zo dňa 21.10.2016 a 4.11.2016.

19. Z obsahu pripojeného spis 3D/139/2019 vyplýva, že poručiteľ A.. W.Y. I., D.. dňa XX.X.XXXXspísal vlastnou rukou listinu o vydedení aj vo vzťahu k nevlastnej sestre žalobkyne R. L., rod. I., nar. X.XX.XXXX, ktorá nebola dcérou poručiteľa, kde ako dôvod uviedol rovnaké skutočnosti ako v listine o vydedení žalobkyne. Listina o vydedení je podpísaná rovnakými svedkami ako v prípade listiny o vydedení žalobkyne.

20. Listom zo dňa 20.12.2016, spísaným advokátom JUDr. Róbertom Faturom bola žalobkyňa jej otcom A.. W. I., D.. vyzvaná na vrátenie sumy 3 200 Eur , ktorú sumu mal sporiť otec žalobkyne od roku 1996 do 2016 stavebným sporením v Prvej stavebnej sporiteľni , a.s. a to z dôvodu že žalobkyňa so sestrou R. L. a matkou N. I. po návrate z hospitalizácie v Nemocnici s poliklinikou v Považskej Bystrici koncom januára 2016 ho vymkli a vyhodili z bytu, do ktorého investoval minimálne polovicu z jeho hodnoty. Medzi stranami nebolo sporné, že o vrátenie daru - sumy stavebného sporenia požiadal poručiteľ aj nevlastnú sestru žalobkyne R. L., ktorá peniaze vrátila, žalobkyňa peniaze nevrátila, poručiteľ sa ich vrátenia ani nedomáhal.

21. Z odborného lekárskeho posudku o invalidite Sociálne poisťovne pobočka Považská Bystrica zo dňa 24.11.2014 mal súd za preukázané, že otec žalobkyne viac rokov trpel bolesťami driekovej chrbtice, bol po dvoch operáciách. Bol v starostlivosti ambulancie chronickej bolesti a neurológa pre chronické bolesti driekovej chrbtice. V zmysle lekárskeho posudku Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Považská

Bystrica, oddelenie posudkových činností zo dňa 4.12.2014 poručiť mal diagnostikovanú stredne ťažkú až ťažkú poruchu funkcie chrbtice, syndróm závislosti na psychoaktívnych látkach, odvyk. stav v liečbe psychiatra.

22. Z ambulantného zápisu NsP Považská Bystrica zo dňa 11.10.2016 mal súd za preukázané, že žalobkyňa prvý krát navštívila dňa 11.10.2016 lekára psychiatrického oddelenia NsP Považská Bystrica na doporučenie lekára pre subj. zhoršenie psychického stavu. Uvádzala nezhody s priateľom, s ktorým býva, problémy s alkoholom otca a matky. Lekár stanovil diagnózu - adaptačné poruchy.

23. Z psychiatrických kontrolných vyšetrení žalobkyne zo dňa 21.10.2016 a 4.11.2016 vyplýva žalobkyňa bola v uvedené dni vyšetrená psychiatrom, uvádzala, že má problémy bývať u matky, lebo býva večer opitá, je veľmi náladová. Býva u priateľa, s ktorým sa hádajú. Bola jej stanovená diagnóza - adaptačná porucha, stredne ťažká.

24. Z vykonaného dokazovania a to čestného prehlásenia D. Q. zo dňa 8.2.2021 a výsluchu svedkov R. L., G. L. U., B. G.A. M., U. W., N. I. K. L. M. mal súd za preukázané, že menovaní vedeli o tom, že otec žalobkyne trpel bolesťami chrbtice, avšak dokázal sa o seba postarať sám, nepotreboval pomoc iných. Skutočnosť, že otec žalobkyne nepotreboval pomoc iných vyplýva aj z čestného prehlásenia Y. N. zo dňa 8.2.2021, čestného prehlásenia B. Y. C. zo dňa 6.2.2021, čestného prehlásenia K. L. zo dňa 7.2.2021.

25. Podľa § 137 písm. d) C. s. p., žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

26. Podľa § 2 ods. 1 c. m. p., na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

27. Podľa § 194 ods. 1 C. m. p., ak rozhodnutie o dedičskom práve závisí od zistenia sporných skutočností, odkáže súd uznesením po márnom pokuse o zmier toho z dedičov, ktorého dedičské právo sa javí ako menej pravdepodobné, aby určenie spornej skutočnosti uplatnil žalobou. Na podanie žaloby určí lehotu, ktorá nesmie byť kratšia ako jeden mesiac.

28. Podľa § 469a ods. 1 písm. a), b/) Občianskeho zákonníka, poručiť môže vydediť potomka, ak v rozpore s dobrými mravmi neposkytol poručiťovi potrebnú pomoc v chorobe, v starobe alebo v iných závažných prípadoch, o poručiťa trvalo neprejavuje opravdivý záujem, ktorý by ako potomok mal prejavovať.

29. Podľa § 469a ods. 3 Občianskeho zákonníka, o náležitostiach listiny o vydedení a o jej zrušení platia obdobne ustanovenia § 476 a 480; v listine však musí byť uvedený dôvod vydedenia.

30. Podľa § 476 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poručiť môže závet buď napísať vlastnou rukou, alebo ho zriadiť v inej písomnej forme za účasti svedkov alebo vo forme notárskej zápisnice.

31. Podľa § 476 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v každom závete musí byť uvedený deň, mesiac a rok, kedy bol podpísaný, inak je neplatný.

32. Po zhodnotení všetkých skutočností a dôkazov súd dospel jednoznačne k záveru, že žaloba žalobkyne je dôvodná.

33. Predtým, než súd vec skúmal po vecnej stránke, bolo potrebné zaoberať sa tým, či žaloba tak ako ju žalobkyňa podala je podľa Civilného sporového poriadku prípustná. Žalobkyňa v danom prípade požaduje, aby sa rozhodlo o určení právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) C. s. p.. Podľa ustanovenia § 137 písm. d) C. s. p. domáhať sa určenia právnej skutočnosti je prípustné iba vtedy, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Ustanovenie § 194 C. m. p. je takýmto osobitným predpisom. Postupom podľa § 194 C. m. p. sa riešia najmä sporné skutkové otázky, ktoré majú vplyv na existenciu či platnosť závetu alebo vydedenia.

34. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd má za to, že pokiaľ sa žalobkyňa domáha určenia, že neexistujú dôvody vydedenia a že je dedičkou zo zákona, požaduje, aby súd rozhodol o určení právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) C. s. p., čo vyplýva z osobitného predpisu, ktorým je § 194 C. m. p..

35. Vydedenie (exhereditio) je jednostranný písomný prejav poručiteľa , ktorého obsahové náležitosti upravujú ustanovenia § 476 Občianskeho zákonníka a 480 Občianskeho zákonníka právny úkon poručiteľa , ktorým svojho potomka ako neopomenuteľného dediča, prípadne jeho potomkov (§ 473 Občianskeho zákonníka) a to z taxatívne vymenovaných dôvodov v ustanoveniach § 496a Občianskeho zákonníka, ktoré poručiteľ uviedol v listine o vydedení. Listina o vydedení (hoci poručiteľ vyhotovuje listinu o vydedení spravidla súčasne so spísaním závetu, ktorým pre prípad smrti okrem iného určuje okruh dedičov) listina o vydedení nemusí obsahovať skutočnosti vyžadované pre závet (§ 477 Občianskeho zákonníka) hoci inak zákon vyžaduje pre túto listinu naplnenie formálnych náležitostí vyžadovaných pre závet (469a ods. 3 Občianskeho zákonníka).

36. Na základe vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že v danom prípade sa poručiteľ rozhodol pre spísanie listiny o vydedení vlastnou rukou. Predmetná listina o vydedení podľa názoru súdu spĺňa všetky formálne náležitosti vyplývajúce zo zákona (§ 476 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka), tj. je poručiteľom napísaná, podpísaná vlastnou rukou, je v nej uvedený deň, mesiac a rok, kedy bola podpísaná a navyše sú v nej uvedené mená dvoch svedkov.

37. Z ustanovenia § 469a Občianskeho zákonníka vyplýva, že pre vydedenie je postačujúci jeden z dôvodov uvedených v zákone, nie je však vylúčené, že poručiteľ môže vydediť potomka aj z viacerých dôvodov súčasne. Ak však v listine o vydedení nie je uvedený dôvod vydedenia, takýto prejav je neplatným právnym úkonom. Samotná existencia dôvodu vydedenia musí existovať v čase zriadenia listiny o vydedení. Nevyžaduje sa však, aby s obsahom listiny o vydedení bola vydedená osoba oboznámená za života poručiteľa.

38. Z hľadiska procesného postupu je potrebné odlišovať absolútnu neplatnosť listiny o vydedení (hmotnoprávnu) a samotné dôvody pre vydedenie. V prípade absolútnej neplatnosti listiny o vydedení, k takejto neplatnosti súd prihladne vždy. Na rozdiel od toho je pri skúmaní dôvodov vydedenia namieste postup podľa § 194 ods. 1 C. m. p..

39. Žalobkyňa v podanej žalobe poukazovala na to, že zdravotný stav jej otca A.. W. I., D.. v čase spisovania listiny o vydedení bol taký, že poručiteľ túto listinu písal v stave zníženej príčetnosti, nevedel rozlíšiť závažnosť svojho konania, bol ľahko ovplyvniteľný a bol na neho vyvíjaný nátlak zo strany jeho matky. V dôsledku požívania liekov a alkoholu mal narušené rozpoznávacie schopnosti.

40. Zo znaleckého posudku MUDr. Antona Puchoňa, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria (liečba alkoholizmu a atoxikomácie, gerontopsychiatria) č. 15/2021 zo dňa 13.3.2021 jednoznačne vyplýva, že znalec z dostupných zdrojov nezistil žiadne okolnosti, ktoré by u A.. W. I., D.. v čase podpisu listiny o vydedení spôsobovali zníženie ovládacích a rozpoznávacích schopností, narušené hodnotenie objektívnej reality, alebo schopnosť uvedomovať si následky jeho konania. Neboli preukázané žiadne okolnosti v súvislosti so zdravotným stavom, externými vplyvmi ani indikovanou medikamentóznou liečbou, ktoré by spochybňovali u posudzovaného plnú spôsobilosť na právne úkony v deň podpisu listiny o vydedení dňa 25.6.2017. Samotný syndróm závislosti na alkohole (lieky a bolesť) konštatovaný pri psychiatrickej hospitalizácii v apríli 2013 sám o sebe nepodmieňuje obmedzenie spôsobilosti na právne úkony Psychiatrické vyšetrenie posudzovaného dňa 13.5.2014 nijako nespochybňuje jeho plnú spôsobilosť na právne úkony.

41. Vychádzajúc z vyššie uvedeného znaleckého posudku ako aj z čestných prehlásení Y. N., B.. Y. C., K. L. K. D. Q., ďalej z výsluchu svedkov N. I., R. L., G.. L. U., B.. G. M., U. W., N. I. K. L. M. súd jednoznačne konštatuje, že A.. W. I., D.. v čase spísania listiny o vydedení dňa 25.6.2017 nekonal v duševnej poruche, ktorá by ho robila na tento právny úkon neschopným, a preto tento právny úkon je v zmysle posudzovania spôsobilosti poručiteľa na tento právny úkon právnym úkonom platným.

42. V danom prípade k vydedeniu žalobkyne v listine o vydedení zo dňa 25.6.2017 spísanej jej otcom A.. W. I., D.. došlo z dvoch dôvodov predpokladaných v ustanovení § 469a ods. 1 Občianskeho zákonníka.

43. Prvým dôvodom bola skutočnosť, že žalobkyňa vo februári 2016 po návrate z nemocnice v krutých bolestiach a ťažkej chorobe poručiťa vyhodila z bytu, do ktorého investoval minimálne polovicu z jeho hodnoty.

44. Na uvedený dôvod vydedenia súd aplikoval ustanovenie § 469a ods. 1 písm. a) Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého poručiťa môže vydediť potomka, ak v rozpore s dobrými mravmi neposkytol poručiťovi potrebnú pomoc v chorobe, starobe alebo iných závažných prípadoch.

45. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že životná udalosť, v ktorej sa poručiťa ocitol po svojom návrate z nemocnice sa týkala bytu č. X vo vchode XX na X. poschodí bytového domu súp. č. XXXX zapísaného na LV č. XXXX k. ú. D. R., ktorého vlastníčkou je od 3.2.2014 sestra žalobkyne R. Kováčová, rod. I.. Ako vyplynulo z výpovede svedkyne N. I. - matky žalobkyne v uvedenom byte býval poručiťa so svojou v tom čase ešte manželkou do decembra 2015. Nakoľko vzťahy medzi manželmi sa neustále vyostrovali svedkyňa sa v decembri 2015 z bytu odsťahovala do prenajatého bytu a poručiťa zostal v byte č. 6 bývať sám. Žalobkyňa a jej sestra v tom čase už s rodičmi nebývali, každá z nich žila so svojim partnerom mimo domácnosti rodičov. Svedkyňa N. I.Á. nepoprela, že mala v úmysle dosiahnuť vysťahovanie poručiťa z predmetného bytu a preto na radu právničky po odchode poručiťa z bytu, kedy jej odchod poručiťa z bytu oznámila suseda - svedkyňa G. L. U. vymenila na byte zámok. Poručiťa po návrate sa do bytu nedostal a odišiel bývať do bytu, ktorý patril do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (byt č. XX vo vchode XXX na X.p. v bytovke súp. č. XXXX zapísaný na LV č. XXXX k. ú. D. R.) a ktorý po vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov nadobudol dňa 23.4.2018 do svojho výlučného vlastníctva. Žalobkyňa uviedla, že po tom ako sa otec po výmene zámku jej matkou do bytu nedostal jej telefonoval a žiadal ju, aby presvedčila matku, aby sa k nemu vrátila, na čo mu povedala, že to nedokáže, že matka je rozhodnutá sa s ním rozviesť. Podľa vyjadrenia žalovanej, žalobkyňa sa v čase keď sa jej otec nemohol dostať do bytu, v tomto byte nachádzala, čo usudzovala len z toho, že so žalovanou volala.

46. Predpokladom naplnenia dôvodu vydedenia podľa § 496a ods. 1 písm. a) Občianskeho zákonníka je správanie potomka, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, ktoré spočíva v neposkytnutí potrebnej pomoci (v chorobe, starobe, iných závažných prípadoch). Tento predpoklad je naplnený len vtedy ak pomoc v uvedených situáciách bola potrebná a za danej situácie sa správanie javí ako správanie v rozpore s dobrými mravmi. Tieto skutočnosti je treba posudzovať aj so zreteľom na objektívne možnosti potomka poskytnúť potrebnú pomoc.

47. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd dospel jednoznačne k záveru, že poručiťa v životnej situácii, keď sa nedostal do bytu, v ktorom býval po tom ako matka žalobkyne vymenila na tomto byte zámok, sa neocitol v takej ťažkej životnej situácii, žeby nepotreboval pomoc žalobkyne. V konaní bolo preukázané, že poručiťa po tom ako sa do predmetného bytu nedostal, odišiel bývať do bytu, ktorý bol v jeho vlastníctve, mal všetky potrebné osobné veci a lieky, nebol na pomoc žalobkyne odkázaný a skutočnosť, že žalobkyňa v tejto situácii nepožiadala matku, aby sa k poručiťovi vrátila nemožno hodnotiť ako správanie v rozpore s dobrými mravmi. Iná forma žiadosti poručiťa o pomoc zo strany žalobkyne v konaní preukázaná nebola, rovnako súd nepovažoval za preukázané tvrdenie žalovanej, že žalobkyňa sa v byte nachádzala. I keď v listine o vydedení poručiťa uvádzal, že k jeho návratu z nemocnice malo dôjsť vo februári 2016, pričom žalobkyňa predložila lekársku prepúšťacu správu, z ktorej vyplýva, že k ukončeniu hospitalizácie poručiťa došlo dňa 25.1.2016, v konaní nebolo sporné, že sa jednalo o situáciu po návrate poručiťa z nemocnice do bytu, resp. pred byt v období (čase), keď bol matka žalobkyne na byte, v ktorom poručiťa býval vymenený zámok. V listine o vydedení poručiťa ani neuvádzal, že do bytu sa vrátil vo februári 2016 po hospitalizácii ale len po jeho návrate z nemocnice. Je nesporné, že žalobkyňa v tom čase v spoločnej domácnosti s rodičmi nebývala, nebola vlastníčkou bytu, v ktorom poručiťa býval, neiniciovala výmenu zámku na byte ani sa žiadnym spôsobom nepodieľala na tom, aby sa poručiťa do bytu nedostal. Žalobkyňa teda poručiťa z bytu „ nevyhodila“ a objektívne nebolo v jej možnostiach zabezpečiť návrat matky do spoločnej domácnosti s poručiťom a umožniť, aby tam jej otec naďalej býval. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa bola od detstva konfrontovaná so zlou vzťahovou situáciou v rodine, predovšetkým vyhrotenými vzťahmi svojich rodičov, v dôsledku

čoho vyhľadala odbornú lekársku pomoc psychiatra a nebolo možné od nej žiadať, aby vzťahy medzi rodičmi v dospelosti urovnávala.

48. Správanie sa žalobkyne súd tak nevyhodnotil ako správanie v rozpore s dobrými mravmi a má za to, že v danom prípade nebol naplnený dôvod vydedenia žalobkyne predpokladaný v ustanovení § 496a ods. 1 písm. a) Občianskeho zákonníka.

49. Druhým dôvodom vydedenia žalobkyne v listine o vydedení zo dňa 25.6.2017 bola skutočnosť, že žalobkyňa od roku 2016 ako jediná dcéra poručiťovi neposkytuje pomoc v chorobe, starobe, ani ho nenavštevuje.

50. Na uvedený dôvod vydedenia súd aplikoval ustanovenie § 469a ods. 1 písm. b) Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého poručiťel môže vydediť potomka, ak o poručiťela trvalo neprejavuje opravdivý záujem, ktorý by ako potomok mal prejavovať.

51. Súd pri úvahe, či ide o neprejavenie opravdivého záujmu v zmysle § 469a písm. b) Občianskeho zákonníka považoval za významný vzťah medzi poručiťelom a potomkami, najmä, či tento vzťah mal charakter skutočného vnútorného vzťahu a nielen predstieraného, formálneho. Existenciu takéhoto kvalifikovaného vzťahu možno vyvodiť z rozličných vonkajších prejavov, napr. z osobného alebo písomného styku, zo vzájomnej starostlivosti potomka a poručiťela a pod., pričom pri posudzovaní otázky, či existuje dôvod vydedenia uvedený v § 469a písm. b) Občianskeho zákonníka, nemožno opomenúť ani konkrétne možnosti dediča prejavovať takýto záujem a tiež okolnosti, za ktorých k vydedeniu došlo, najmä, či potomkovi v prejavovaní opravdivého záujmu o poručiťela nebránili objektívne okolnosti, prípadne, či zo strany potomka nejde o nezavinené neprejavovanie takéhoto kvalifikovaného záujmu. Zákonný dôvod vydedenia uvedený v § 469a písm. b) Občianskeho zákonníka totiž vyžaduje, aby neprejavenie opravdivého záujmu bolo potomkom zavinené, nestačí len samotná existencia takéhoto stavu. Záujem, ktorý by potomok mal prejavovať o poručiťela je treba posudzovať s prihliadnutím k okolnostiam konkrétneho prípadu. Je tiež potrebné zisťovať, či potomok poručiťela mal reálnu možnosť o poručiťela prejavovať opravdivý záujem, ktorý by ako potomok mal prejavovať, t.j. či poručiťel mal sám záujem sa s dieťaťom stykať a udržiavať s ním bežné príbuzenské vzťahy.

52. Tak ako bolo uvedené vyššie, dôvody vydedenia musia existovať v čase samotného vydedenia, t.j. spísania listiny o vydedení. V danom prípade poručiťel spísal listinu o vydedení dňa 25.6.2017. Je nesporné, že vzťah medzi žalobkyňou a poručiťelom bol vo výraznej miere poznačený vzťahom jej matky a poručiťela ako rodičov, keď takmer celé ich spolužitie bolo konfliktné a uvedená okolnosť v konečnom dôsledku mala za následok, že žalobkyňa sa už v mladom veku odsťahovala zo spoločnej domácnosti rodičov, rovnako ako jej sestra, v konaní vypočutá svedkyňa R. L.. Emotívna výpoveď žalobkyne a jej sestry R. L. v priebehu konania nasvedčujú len tomu, ako ťažko niesli konfliktné spolužitie svojich rodičov. Vo svetle týchto rodinných vzťahov súd musel posudzovať aj vzájomný vzťah medzi žalobkyňou a jej otcom. Žalobkyňa sa ocitla v situácii, keď i napriek tomu, že mala pozitívny vzťah k obom rodičom, bola neustále konfrontovaná ich konfliktným spolužitím a jej kontakt s poručiťelom bol často krát konfrontovaný matkou. Vzťah žalobkyne a jej otca sa vo svetle všetkých týchto udalostí prirodzene nemohol vyvíjať ako vzťah otca a dcéry v štandardných vzťahoch v rodine. Napriek uvedenému žalobkyňa aj čase keď s rodičmi nebývala bola s otcom v kontakte, vedela o jeho zdravotnom stave a riešila s ním aj zdravotný stav svoj. V konaní nebolo preukázané, že by žalobkyňa či už v čase, keď žila s rodičmi v spoločnej domácnosti alebo v čase spísania listiny o vydedení a až do smrti svojho otca, o neho neprejavovala záujem, ktorý by ako potomok prejavovať mala. V čase spísania listiny o vydedení mala žalobkyňa 22 rokov, žila u svojho priateľa, začala viesť svoj vlastný dospelý život a nebolo možné v tom čase od nej očakávať kontakt s rodičom spôsobom ako keď by žila s rodičmi v spoločnej domácnosti a prípadne bola na pomoc rodičov odkázaná. V čase, keď poručiťel spísal listinu o vydedení bol v rozvodovom konaní s matkou žalobkyne, ktorú situáciu veľmi ťažko znášal a táto okolnosť jednoznačne prispela k tomu, že upriamoval pozornosť na žalobkyňu a jej sestru, ktoré vinil z celej situácie. Dôsledkom toho bolo, že poručiťel požiadal žalobkyňu a aj jej sestru R. L. o vrátenie daru - stavebného sporenia (žalobkyňu listom zo 20.12.2016) a dňa 25.6.2017 spísal listinu o vydedení tak žalobkyne ako aj jej sestry. I keď listina o vydedení vo vzťahu k sestre žalobkyne je právne irelevantná, keďže sestra žalobkyne nebola dcérou poručiťela a teda nie je jeho dedičkou, uvedené však nasvedčuje tomu ako poručiťel ťažko znášal rozpad rodiny, ukončenia manželstva s matkou žalobkyne rozvodom. V čase spísania listiny o vydedení poručiťel síce trpel chronickými bolesťami, užíval rôzne lieky, avšak jeho

zdravotný stav nebol taký, že by si vyžadoval intenzívnu pomoc druhých ľudí, bol schopný samostatného života, bol si schopný zabezpečiť vlastný príjem, a teda za tejto situácie nemožno o poručiťovi tvrdiť, že by potreboval pomoc v chorobe. Rovnako vek poručiťa v čase spísania listiny o vydedení, 60 rokov nemožno považovať za starobu.

53. V listine o vydedení poručiť vyčlenil obdobie, kedy mu žalobkyňa nemala poskytovať pomoc v chorobe, starobe, ani ho nenavštevovať, na obdobie roku 2016. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa od roku 2016 začala navštevovať vysokú školu, pričom v roku 2016 - 2017 chodila na štúdium do Žarnovice a od mája 2018 nastúpila na vysokú školu do Bratislavy, kde sa aj presťahovala. Objektívne v možnostiach žalobkyne v období štúdia na vysokej škole nebolo navštevovať poručiťa tak intenzívne ako pokiaľ by neštudovala. Okrem toho v konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalobkyňa krátko pred spísaním listiny o vydedení bola účastníčkou Reality show Farma 8, a to od 13.2.2017 do 4.6.2017, kde podľa potvrdenia spoločnosti MARKÍZA - Slovakia spol. s.r.o. bola v termínoch 20.2.2017 až 7.5.2017 a 15.5.2017 až 20.5.2017 bez možnosti prístupu k internetu, mobilnému telefónu a komunikácie s rodinou, takže objektívne v jej možnostiach nebol kontakt s ktorýmkoľvek členom rodiny, vrátane poručiťa, na ktorú skutočnosť súd pri hodnotení objektívnej okolnosti možnosti potomka prejavovať opravdivý záujem o poručiťa, prihliadol. Zo strany žalobkyne jednoznačne nešlo o zavinené neprejavovanie záujmu.

54. Ani po spísaní o istiny o vydedení nebolo v konaní preukázané, že by žalobkyňa z objektívnych dôvodov neprejavovala o svojho otca záujem. Žalobkyňa bola s poručiťom v kontakte, o čom svedčia predložené SMS správy, poručiť ju poveril odvozom svojho motorového vozidla do autoservisu, ktorú skutočnosť žalobkyňa preukázala predložením potvrdenia z autoservisu MOTO-CAR Žilina, s.r.o. zo dňa 27.11.2017 a uvedené potvrdil aj svedok N. I.. Žalobkyňa komunikovala s poručiťom ohľadom jeho zdravotného stavu, svojho štúdia na vysokej škole. V konečnom dôsledku pokiaľ poručiť nejakú pomoc potreboval, túto mal zabezpečenú zo strany svojich rodinných príslušníkov a to jednak zo strany svojej matky - žalovanej, ktorá bývala v jeho blízkosti, v kontakte bol aj so svojou sestrou - svedkyňou B.. G. M., ktorú skutočnosť potvrdila samotná svedkyňa, ako aj svedkovia L. M. a U. W..

55. Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel jednoznačne k záveru, že žalobkyňa nemôže spravodlivo znášať zákonné dôsledky vydedenia keďže nenastala situácia predpokladaná §469a ods. 1 písm. a, b.)Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa sa v žiadnom prípade nesprávila vo vzťahu k poručiťovi v rozpore s dobrými mravmi, svojim konaním sa nepričinila na vzniku situácie, v ktorej sa poručiť ocitol v čase rozvodového konania s matkou žalobkyne a ktorú okolnosť súd jednoznačne vyhodnotil ako dôsledok spísania listiny o vydedení. Zároveň súd mal za preukázané, že pokiaľ bolo v objektívnych možnostiach žalobkyne, táto sa o svojho otca zaujímala, poskytovala mu pomoc a komunikovala s ním spôsobom, aký v tom čase bol v jej možnostiach.

56. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že v konaní nebola preukázaná existencia dôvodov pre vydedenie a preto žalobe žalobkyne vyhovel a určil, že žalobkyňa je dedičkou zo zákona po poručiťovi A.. W. I., D.. a dôvody jej vydedenia neexistujú.

57. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p.. Žalobkyňa bola v konaní v plnom rozsahu úspešná, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanej v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdny úradník s poukazom na § 262 ods.2 C. s. p..

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Považská Bystrica písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolaie musí podať podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.